

en halvtredsindstyvendedel af disse midler må anbringes i aktier, og heraf højst aktier til pålydende 100 000 kr. i et og samme aktieselskab og aldrig over en femtedel af dette selskabs aktiekapital.“

§ 2.

Ministeren for handel, industri og søfart bemyndiges til at lade lov om tilsyn med pensionskasser, jfr. lovbekendtgørelse nr. 343 af 19. juli 1950, således som denne lov er ændret ved nærværende lov, optrykke og til i lovtidende at bekendtgøre den således ændrede lov som lov om tilsyn med pensionskasser.

Bemærkninger til lovforslaget

Det har gennem nogen tid været genstand for offentlig debat, om det ikke ville være forsvarligt at give pensionskasserne noget friere hænder med hensyn til, hvorledes pensionskassernes midler kan anbringes. Der har herunder været peget på, at en sådan adgang til friere dispositioner vil kunne give pensionskasserne større afkastning af deres aktiver.

Handelsministeriet har anmodet forsikringsrådet om at ville overveje disse spørgsmål, og rådet har på foranledning heraf udarbejdet udkast til nærværende lovforslag, som handelsministeriet har kunnet tiltræde.

Til forslaget bestemmelse bemærkes følgende:

Ad § 1, nr. 1 (gældende lovs § 13):

Ændringen er en nødvendig følge af forslaget om at give pensionskasserne adgang til at anbringe midler i aktier, jfr. nedenfor ad § 1, nr. 2.

De foreslåede bestemmelser om de kurser, til hvilke aktier skal optages i årsregnskaberne, stemmer med reglerne i aktieselskabslovens § 42.

Ad § 1, nr. 2 (gældende lovs § 14):

Det foreslås, at der til § 14 føjes et nyt stykke, hvorefter det overlades til pensionskasserne på bestyrelsernes eget ansvar at bestemme anbringelsesmåden for en tiendedel af de til dækning af kassens forpligtelser afsatte midler, jfr. § 14, stk. 2. Denne tiendedel kan f. eks. anvendes til køb af aktier, jfr. dog nedenfor, eller den kan anbringes i fast ejendom udover den grænse, som § 14, 1. stk., nr. 5, tillader.

Der foreslås iøvrigt en ændret affattelse af § 14, stk. 1, nr. 5. Anbringelse af midler mod pant i fast ejendom har hidtil skullet ske efter reglerne for anbringelse af umyndiges midler. Som følge heraf har de ejendomme, i hvilke lån ønskedes ydet, skullet vurderes af vurderingsmænd, udnævnt af Københavns magistrat, af byrådet eller amtsrådet, jfr. lov af 19. marts 1869 og anordning af 11. februar 1928 (den såkaldte „magistratsvurdering“), og lån har kun kunnet ydes indenfor 50 pct. af den således fastsatte værdi. Denne vurderingsmåde har vist sig ikke at være særlig betryggende, og man foreslår derfor at lægge ejendomsskyldvurderingen til grund. Man har endvidere ment at kunne ændre lånegrænsen, således at den sættes ved to trediedele af ejendoms-skyldværdien.

Som foran antydnet har man ikke ment at burde tillade, at hele det beløb, over hvilket pensionskassernes bestyrelse efter forslaget selv skal kunne disponere, anbringes i aktier, idet en anbringelse af så stor en del som en tiendedel af midlerne i aktier synes at indebære for stor risiko. Man foreslår derfor, at pensionskassernes adgang til at anbringe midler i aktier begrænses til 2 pct. af de til dækning af kassens forpligtelser afsatte midler og heraf højst aktier til et pålydende af 100 000 kr. i samme selskab og aldrig over en femtedel af dette selskabs aktiekapital.

Man har overvejet at give en særlig adgang til anbringelse af midler i hypotekforeningsobligationer, men har ikke ment at burde foreslå dette. Anbringelse i sådanne obligationer kan derfor kun ske ved anvendelse af